

Tehnoredactarea computerizată și coperta:
Dan SÎRBU

Ilustrația:
Sabrina VIDICAN
elevă – clasa a VIII-a B, Liceul de Arte Oradea

© Toate drepturile rezervate.
*Orice demers în publicarea, copierea și/sau comercializarea
acestui material, fără acordul prealabil al autorului,
este strict interzis.*

© Editura EIKON
București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro, www.edituraeikon.ro

**Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)**

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-49-1778-2

Editor: Valentin Ajder

Gheorghe Vidican

ÎN PĂLĂRIA TATĂLUI MEU

E I K O N

București, 2026

CUPRINS

în pălăria tatălui meu.....	5
răsăritul.....	7
din când în când	9
poemul meu.....	10
în mâinile mele.....	11
ecoul vocii tale	13
pe insula letea.....	14
la bowling.....	15
pe-altarul clipei	16
improvizații	17
scrisoare	19
pe malul criștiorului	20
ceasornicul alb.....	21
iluzii vorbitoare	22
trec singuratice clipele	23
florile de mac	25
ironică luna.....	26
forfota clipei.....	27
poemul șoaptelor.....	29
uitarea.....	30
degetele orbului.....	31
în siberii.....	33
dincolo de atingeri.....	34
poemul în care dormim	35
jocul de poker.....	36
umbre	37
surâsul tău izometric	39
ficțiune	40
remember	44
prin ochiul meu stâng	45

tandrețuri	47
o umbră de om	48
cotidiană.....	49
Joc	50
când m-am născut.....	54
în sacii cu mere	55
înzăpezire virtuală.....	56
sfârșitul de an	57
rană deschisă	58
cuantificăm începutul.....	59
noaptea	60
zorii	61
dimineța.....	62
lacrima mamei.....	63
pruncul nepereche	64
poemul nescris.....	65
blestemul poetului	67
cioburi de liniște.....	68
mirările clipei	69
o artă a răbdării	70
aceiași și aceeași mereu.....	71
ludică.....	73
plouă în noiembrie	74
lustruim oasele viitorului	75
copilărint prin toamnă	77
sfârșit de septembrie.....	78
lacrima clipei.....	79
în manhattan.....	80
psalmul tăcerii	81
poem electoral	82
foșnetul.....	83
nocturnă (I).....	84
decembrie... decembrie	85

tipătul luminii	86
tăcerile noastre	87
e iarăși primăvară	89
clarul de lună	90
ea	91
toamna în copou la braț cu eminescu	92
un celălalt	93
altcineva	94
cealaltă umbră	95
alter ego	96
șoaptele poemului	97
cuvântul	98
împăcarea	99
uneori	101
crucificare	102
nocturnă (II)	103
lacrima pietrelor	104
tâlharii clipei	105
copilăria	106
de-ale toamnei	107
lacrimă pătrată	109
spațiul alb	110
cerșetorul	111
vertebre	112
lacrima clipei	113
noiembrie	114
blestemul clipei	115
ninsoare virtuală	116
anul nou	117
cotidiană	118
lenjeria ta	119
frica	120
fulgul alb de nea	121

frigul	122
șoapta e un pântec de femeie	123
ironică luna	124
vis viscolit	125
ninsorile de altădată	126
nota de plată	127
întunericul	128
21 martie	129
nimicul	130
în pălăria tatălui meu	131
REFERINȚE CRITICE	131
BIBLIOGRAFIE	161

răsăritul

I

se zidește răsăritul în căușul tăcerii
îmbracă mirarea e gândul flămând
al ochiului prelins în livada ce merii
plini de năluci înflorite lin lăcrimând

mirosul de fân tăcând mă îmbracă
tăcerea cioplind chip nou șoptelor
zidit răsăritul în mine învață să tacă
strecoară poeme în poala iertatelor

tăceri scuturate din noi într-o lacrimă
se topește setea în sămânța din brazdă
răsăritul-și ascunde umbra într-o cratimă
prin mine un poem sceptic face paradă

dără ecoul meu răsturnat un dangăt de clopot
bob de nisip răsăritul se transformă-n zgomot

II

soarele agonizează în privirea pescarilor pe lac
e pe placul poezilor muza stă la încheietura iubirii
duhnește a poem cerul e bântuit de soldați ce tac
de uimire soarele naufragiază la subsuoara privirii

târfa își șterge din memorie răsăritul pe borșului
nu e vremea mântuirii la ruletă e jucat testamentul
sângele fierbe mușcă poemul e vremea soldatului
în cuvinte stă tolănit o haită de lupi păzește poetul

în țipătul poemului cameleonic răsăritul adoarme
se hrănește cu pește și pâine colecționarul de meduze
orizontul vulpește în fânul cosit moare de foame
lacomă cazna poetului face țândări potirul cu muze

pe lac bântuie sfioasă târfa așteaptă răsăritul
brațele poetului sunt tatuate le mângâie vântul

din când în când

din când în când uitat pe malul mării
suspînul e-un copac ce încet răsare
iar umbra-i deasă se dedă tăcerii
ca noaptea luna unui colț de mare

memoria tocește umbra porții
în ea cuvântul e un colț de lună
domesticit suspînul-n fața sorții
iubește depărtarea ca pe-o mamă

devine acoperiș al clipei șoapta
din umbra ei ne facem pălărie
ne amintim umili de una-alta
și ne primim tăcerea drept simbrîie

din când în când devin datorul clipei
din dragoste vă spun îi scriu ispitei

poemul meu

hăituim prin liniștea ploii luciul privirii un vierme
bătăile inimii îmi golesc sângele o cochilie de melc
tăcerea îmi împuținează frica mi-o adună-n poeme
citorii se hrănesc cu lucruri mărunte formă de cerc

dornic sângele galben al florii de rapiță e un vitraliu
usucă lacrima ierbii desculță copilăria e frica din noi
duce apă cu ciurul la moară nașterea e iar în travaliu
setea scârțâie-n ciutură sunt vânturile înmulțite cu doi

mâhnită tăcerea-și îmbracă foamea-n foșnet de rochii
trecutul ei sihastru arde-un bastard al șoaptei în barbă
în lacrimi frumosul trup al fricii îl face vântul așchii
toamna ruginită de visele noastre începe să fiarbă

a putrezit sărutul ecou-i carnivor ciobește visul nopții
poemul meu îmi arde buza e marginea albastră a sorții

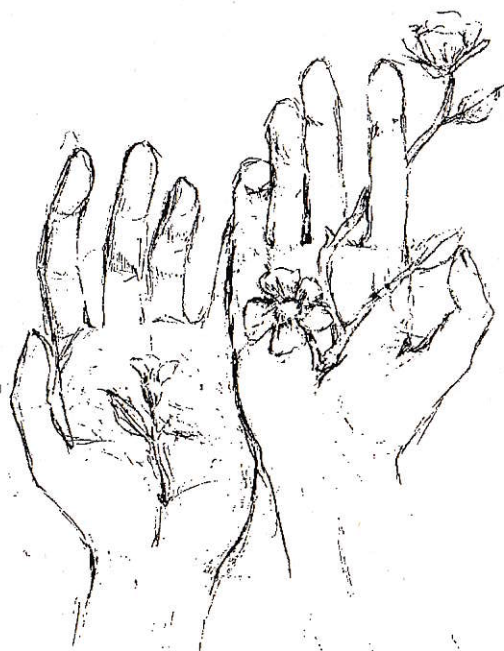
în mâinile mele

în mâinile mele privirea ta-i un glonte-nflorit
uimirea ta goală de mine e-n mâinile mele
un hambar de liniște deschide-închide tacit
tăcerea ca un poem de iubire cu tente rebele

în mâinile mele rostirea-nserării învață să curgă
golește venele fricii pleoapa ta devine un trup
dansează pe un jar fantomatic rostește o rugă
căruntă libertatea e-o ticăloasă foame de lup

acustica durerii și-ascunde-n lacrimă glasul
tăcerea ta-i ecoul ce-a putrezit printre șoapte
în mâinile mele e ars de libertate orașul
spart întunericul în mâinile mele e noapte

harta tăcerilor tale o sahară ticsită colțuri cu haos
în mâinile mele liniștea declanșează o revoltă în laos

ecoul vocii tale

e-nghesuită clipa în fulgul alb de nea
îi simt răcoarea tristă prelinsă pe obraz
adoarme frigul nopții în zațul de cafea
ecoul vocii tale mă ține veșnic treaz

în pântecul tăcerii sunt clipe de cleștar
la mic dejun mi-ai pus sărutul tău în blid
ți-aud șoptirea clipei ce răspicat și rar
mă-alintă cu porecla din satul meu petid

mi se desface umbra în înfloriri târzii
ecoul lor de plastic ne curge peste pleoape
și ninge-n noi tăcerea cu-atâtea fantezii
iar frumusețea clipei e-un curs secăt de ape

recidivistă clipa mai pune pe foc gaz
ecoul vocii tale mă ține veșnic treaz

pe insula letea

ea trece vicleană și-astâmpără setea
în strigătul ei cresc păsări de pradă
m-a trimis în exil pe insula letea
coapsele ei sunt sămânță de sfadă

în lumina de cuarț a surâsului ei
răzvrățiții urbei sunt veșnic mirați
și-a pus sărutul în ureche cercei
pe marginea lacului cu mii de pirați

ea trece vicleană în formă de stea
și-mbracă umbra în rochii de seară
pe prispă râzând îmi bea din cafea
are-n priviri o lacrimă dulce-amară

ea trece vicleană răpusă de gânduri
pe insula letea doar umbre și riduri

la bowling

în halbe la bowling plouă cu vodcă
o maitresse cu zâmbetul ei prăfuit
lătratul la lună îl prinde la copcă
târziu pe tik-tok își găsește iubit

straniu în crâșme e zâmbetul ei
își împarte generoasă sărutul
e-un tablou obscur pictat în ulei
hilar la barbut își pierde trecutul

în mahala pe-o trotinetă de pluș
metresa își plimbă frivolă privirea
în ploaia de vară ea face un duș
umilă își epilează de dorințe iubirea

e paznic pe zidul sionului tăcerea
la bowling poetul își pierde averea